

[Industriministeren]

nes lokalisering efter etableringslandets lovgivning og dermed denne stats tilsyn. Ved masserisici, hvor der i modsætning til store risici er grundlag for at yde forsikringstageren en særlig beskyttelse, bestemmer direktivet, at reguleringskompetencen og tilsynet påhviler lovgivningsmagten og myndighederne i risikolandet.

Forslaget til ændring af *lov om forsikringsvirksomhed* omfatter desuden ændring af lov om gennemførelse af konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser m.v. og lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Forslagets § 1 vedrører *ændring af lov om forsikringsvirksomhed*. De væsentligste ændringer i forslaget vedrører ændringer i forbindelse med gennemførelsen af 2. skadesforsikringsdirektiv, revision af båndlæggelsesinstituttet og mulighed for omdannelse af forsikringsselskaber uden likvidation. Forslaget indeholder derudover ophævelse af unødvendig detailregulering og af Finanstilsynets stadfæstelse af vedtægter.

Det er fundet hensigtsmæssigt at gennemføre tjenesteydelsesreglerne i 2. skadesforsikringsdirektiv ved en særskilt lov, jf. det forslag til lov om udveksling af forsikringstjenesteydelser inden for direkte skadesforsikringsvirksomhed, som jeg samtidig fremsætter. Dette nødvendiggør en række konsekvensændringer i den gældende lov om forsikringsvirksomhed.

Båndlæggelsesinstituttet foreslås erstattet af et register over de aktiver, som modsvarer de opgjorte livsforsikrings- og pensionshensættelser. Samtidig indføres der en særlig separatiststilling med hensyn til de registrerede aktiver. Forslaget skulle således kunne sikre en enklere administration for forsikringsselskaberne, pensionskasserne og Finanstilsynet, samtidig med at forsikringstagerernes og pensionskassemedlemmernes retsstilling forbliver uændret.

Den seneste udvikling i den finansielle sektor har aktualiseret behovet for, at forsikrings-selskaber ligesom pengeinstitutter og realkreditinstitutter får mulighed for omdannelse uden likvidation, såfremt de ophører med at drive forsikringsvirksomhed. Lovgrundlaget er i dag uklart til skade for både selskaber og tilsyn. Der foreslås derfor en lovregulering for både gensidige forsikringsselskaber og forsikringsaktieselskaber.

Som led i afbureaukratiseringen indeholder lovforslaget indførelse af en orienteringspligt over for Finanstilsynet til erstatning for unødvendig detailregulering.

Af samme grund foreslås en ophævelse af Finanstilsynets stadfæstelse af vedtægter.

Forslagets § 2 vedrører *ændring af lov om gennemførelse af konvention om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser m.v.* Det forventes, at der i løbet af de kommende år vil blive vedtaget en række EF-direktiver, der ligesom 2. skadesforsikringsdirektiv indeholder særlige lovvalgsregler. Det foreslås derfor at forenkle proceduren ved gennemførelse af lovvalgsregler i EF-direktiver ved at bemyndige justitsministeren til at fastsætte bestemmelser til gennemførelse af lovvalgsregler i EF-direktiver.

Forslagets § 3 vedrører *ændring af lov om tilsyn med firmapensionskasser*.

Forslaget indeholder den ovenfor omtalte ophævelse af båndlæggelsesinstituttet og indførelsen af et register over de aktiver, som modsvarer de opgjorte pensionshensættelser.

Forslaget ophæver endvidere Finanstilsynets godkendelse af vedtægter for firmapensionskasser bortset fra de pensionskasser, der er omfattet af overgangsbestemmelsen i lovens § 74, idet disse pensionskassers vedtægter indeholder pensionsregulativer, som fortsat skal godkendes af Finanstilsynet.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg hermed anbefale lovforslagene til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. med flere love.

(Lovforslag nr. L 127).

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af 3 love: lov om banker og sparekasser m.v., lov om visse kreditinstitutter og lov om visse spare- og udlånsvirksomheder.

De væsentligste ændringer i forslaget er en gennemførelse af de 4 EF-direktiver: 2. bank-samordningsdirektiv, solvensdirektivet, egenkapitaldirektivet og årsregnskabsdirektivet.

Hovedelementerne heri er:

[Industriministeren]

- gennemførelse af 2. banksamordningsdirektivs principper om gensidig anerkendelse og hjemlandskontrol samt harmonisering af kravene til startkapital og reglerne for erhvervelse af kapitalandele dels i kreditinstitutter og dels i andre virksomheder,
- omlægning af solvenskravets opgørelse fra passivside til aktivside og en gradvis nedtrækning af solvensprocenten fra 10 til 8 under forudsætning af, at medregningen af den ansvarlige indskudskapital ligeledes nedtrappes og ophører helt fra 1996,
- definition af den ansvarlige kapital som summen af »kernekapital« og »supplerende kapital« samt regler for, hvad der kan medregnes heri,
- ændring af regnskabsreglerne og
- adgang til i datterselskabsform at drive forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed samt adgang til at drive anden virksomhed, der er accessorisk til pengeinstitutvirksomhed.

2. banksamordningsdirektiv, solvensdirektivet og egenkapitaldirektivet er minimumsdirektiver. Det indebærer, at de enkelte medlemsstater for deres egne pengeinstitutter kan fastsætte strengere bestemmelser end anført i direktiverne. Dette er udnyttet bl.a. ved fastsættelsen af solvensprocenten.

Den gensidige anerkendelse indebærer, at et pengeinstitut, der er godkendt i ét medlemsland, kan udøve virksomhed gennem en filial eller udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser i andre medlemslande på basis af hjemlandets tilladelser.

Hjemlandskontrol indebærer, at tilsynsmyndighederne i et kreditinstituts hjemland er ansvarlige for tilsynet med kreditinstituttet, herunder med kreditinstituttets filialer og grænseoverskridende tjenesteydelser i andre medlemslande.

Som forudsætning for gennemførelsen af disse principper indeholder 2. samordningsdirektiv harmonisering af en række krav til pengeinstitutterne, bl.a. vedrørende startkapital og erhvervelse af kapitalandele i kreditinstitutter og andre virksomheder. Startkapitalen forhøjes til 40 mio. kr., dog kun for nye pengeinstitutter.

Den foreslåede opgørelse af solvenskravet i forhold til pengeinstitutternes risikovægtede aktiver og ikkebalanceførte poster giver i forhold til den gældende lovs system et mere fyl-

destgørende grundlag for en vurdering af de risici, som et pengeinstitut er engageret i. Lovforslaget fastsætter solvensprocenten til 8. Dette tal nås først efter en overgangsperiode, i hvilken der sker en gradvis nedtrækning, således at solvensprocenten udgør 10 i 1991 og 1992, 9 i 1993 og 1994 og derefter 8.

Som forudsætning for, at solvensprocenten kan nedtrappes, skal medregningen af den ansvarlige indskudskapital nedtrappes og ophører helt fra 1996. Samtidig åbnes dog mulighed for, at den ansvarlige indskudskapital fortsat kan medregnes som hidtil mod opfyldelse af en solvensprocent på 10, der ikke nedtrappes.

Den ansvarlige kapital består af kernekapital og supplerende kapital.

Kernekapital omfatter indbetalt aktie-, garanti- eller andelskapital, overkurs ved emissioner og reserver med fradrag af egne aktier, immaterielle aktiver og årets eventuelle løbende underskud.

Den supplerende kapital består af opskrivningshenlæggelser, værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud skal opfylde en række betingelser, herunder at betaling af forfaldne renter kan udskydes, at gæld og ikke betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, selv om det tillades pengeinstituttet at fortsætte sine aktiviteter, og at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for kapitalindskuddene, herunder fastlægge tidspunktet for kapitalens nedskrivning samt principper for konstatering af nedskrivningsbeløbs størrelse. Den supplerende kapital må ikke udgøre mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag.

Endvidere indeholder lovudkastet en bemyndigelse til Finanstilsynet til at medtage andre kapitalelementer.

De ændrede regnskabsregler svarer i videst muligt omfang til de tilsvarende regler i årsregnskabsloven.

Forslaget giver pengeinstitutterne mulighed for i datterselskabsform at drive forsikringsvirksomhed og realkreditvirksomhed. Det åbner desuden yderligere mulighed for at drive anden virksomhed, der er accessorisk til pengeinstitutvirksomhed, og Finanstilsynet kan bestemme, at den accessoriske virksomhed skal udskilles i et særligt selskab. Derimod bliver det ikke tilladt pengeinstitutterne permanent at

[Industriministeren]

drive anden virksomhed, f.eks. industri eller handel.

Et pengeinstituts aktier og efterstillede kapitalindskud i datterselskaber, der driver forsikringsvirksomhed, realkreditvirksomhed eller accessorisk virksomhed, skal endvidere fratækkes ved beregningen af pengeinstituttets ansvarlige kapital.

Lovforslaget indeholder desuden et afbureaukratiseringsinitiativ om ophævelse af Finanstilsynets stadfæstelse af vedtægter samt om indførelse af en orienteringsforpligtelse over for Finanstilsynet til erstatning for unødvendig detailregulering.

Endelig indeholder lovforslaget en forhøjelse af kapitalkravet til visse spare- og udlånsvirksomheder.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om betalingskort m.v.

(Lovforslag nr. L 128).

Det foreliggende lovforslag er et led i regeringens afbureaukratiseringsbestræbelser. Endvidere er loven søgt tilpasset den teknologiske udvikling.

Regeringens Afbureaukratiseringsudvalg foreslog, at betalingskortloven skulle ophæves, dog således at erstatningsreglerne blev overflyttet til kredittøvsloven. Tilsvarende er foreslået i rapporten fra Industriministeriets Fremtidssikringsudvalg.

Under den høringsrunde, der blev foretaget i forbindelse med fremsættelse af fremtidssikringsrapporten, blev der imidlertid fremført en række betænkeligheder ved en fuldstændig ophævelse af loven, og ved det foreliggende lovforslag er der taget hensyn til disse betænkeligheder.

I det følgende skal jeg omtale lovforslagets hovedpunkter i pkt. 1-4.

1. Af afbureaukratiseringsgrunde foreslås bestemmelserne om registrering af kortudstederne ophævet (lovens §§ 8 og 9).

I henhold til bestemmelserne fører Forbrugerbudsmændene et offentligt tilgængeligt re-

gister, hvor kortudstedernes anmeldelser om navn, organisation, betalingssystem, § 13-oplysninger, forretningsbetingelser og aftalevilkår m.m. i henhold til §§ 6 og 7 indføres.

Registeret blev oprettet, for at offentligheden på en nem og overskuelig måde kunne gøre sig bekendt med de enkelte betalingssystemers indretning og de tilknyttede forretningsbetingelser. Førelsen af registeret har imidlertid været overordentlig ressourcekrævende, hvortil kommer, at offentligheden kun i meget begrænset omfang har gjort brug af registret.

2. Siden betalingskortlovens ikrafttræden er der på visse punkter sket en opstramning af lov om private registre m.v. Under hensyn hertil og da betalingskortlovens særbestemmelser om registrering, anvendelse, videregivelse og opbevaring af oplysninger har vist sig vanskelige at administrere i praksis, foreslås bestemmelserne i kapitel 6 som led i bestræbelserne på afbureaukratisering ophævet. Herefter afgøres registerspørgsmål i betalingskortsystemer alene efter lov om private registre.

3. Med det formål at undgå, at indførelsen af ny teknologi hæmmes, foreslås i § 15, at kortanvendelse i telefonautomater undtages fra kravet om udlevering af kvittering ved enhver betalingskorttransaktion.

Samme forhold gør sig gældende for forslaget om, at der ikke opretholdes et forbud mod, at betalingskort kræves anvendt som legitimationsmiddel i andre sammenhænge end betalingstransaktioner med betalingskort og som hævekort (§ 19, stk. 1). Dette betyder, at der vil kunne lagres andre informationer i kortene end om betalingstransaktioner, og at kortene vil kunne anvendes i andre sammenhænge.

4. Endelig fremsættes forslag, som muliggør, at EF-direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit, oplysninger om effektiv rente, kan implementeres, § 13, stk. 1, nr. 3, og stk. 3.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om markedsføring.